

ye-i Şeyh Ahmed-i Gazzâlî (Mısır'da Mehmed Ali Paşa Kütüphanesi'nde); *Risâle-i Mirsâdü'l-İbâd-ı Şeyh Necmüddîn Razî* (İskenderiye'de özel bir koleksiyonda); *Kitâb-ı Esrârü'n-nükât-ı Emîr Seyyid 'Alî b. Şihâbüddîn Muhammed Hemedânî* (İstanbul'da özel bir koleksiyonda); Gürandest'te 1000 (1591-92) yılında yazılan altı kta yazısı İstanbul Türk ve İslâm Eserleri Müzesi'nde bulunmaktadır. Meşhed'de İmam Rızâ Türbesi kitabesi de onun celi-nesta'likte yazdığı önemli bir eserdir.

BİBLİYOGRAFYA :

Kâdi Ahmed Kummî, *Gülîstân-ı Hüner* (nşr. A. S. Hânsârî), Tahran 1352, s. 124-126; Abdülmuhammed Alizâde İrânî, *Peydâyiş-i Hatt u Haftâân*, Kahire 1345, s. 180-187; Nasratollah Meshkatî, *A List of the Historical Sites and Ancient Monuments of Iran* (trc. H. A. S. Fessyan), Tahran 1353 hş./1974, s. 222; Beyânî, *Hoşnûvâsân*, II, 456-461; Habîbullah Fezâilî, *Atlas-ı Hâf*, İsfahan 1391, s. 349-350, 497-499; P. P. Soucek, "Alî Rezâ 'Abbâsî", *Eİr.*, I, 880.

ALİ ALPARSLAN

ALİ RİZÂ BEY

(1858-1930)

Daha çok manzara resimleriyle tanınan Türk ressamı.

Üsküdarlı ve Hoca lakaplarıyla da anılır. Süvari binbaşısı Mehmed Rüşdü Bey'in oğludur. Üsküdar'ın Ahmediye mahallesinde doğdu. İbtidâî ve rüşdiye mektep-

lerini Üsküdar'da bitirdi. 1879'da Kuleli Askerî İdadîsi'ne girdi. Küçüklüğünden beri resme karşı büyük bir ilgi duyan Ali Rızâ, orada resme hevesli beş arkadaşı ile birlikte askerî mektepler nâzırı Edhem Paşa'ya müracaat ederek Kuleli'de bir resim dershanesi açılmasını temin etti. Buraya hoca olarak tayin edilen Ressam Nûri Paşa'nın yanında çalışmaya başladı. Bir yıl içinde yaptıkları tablolar devrin padişahı II. Abdülhamid'e gösterilince genç ressamlar mükâfatlandırıldılar. Nûri Paşa'dan sonra, tanınmış Fransız ressamı Alexandre Cobonel'in talebesi Seyyid Bey'den ders almaya başladılar. Ali Rızâ Bey o sırada İstanbul'da bulunan Kes adındaki bir Batılı ressamdan da faydalandı. 1883'te Harbiye Mektebi'nden ikinci mülâzım rütbesiyle diploma aldığı zaman Meclis-i Maârif-i Askerî tarafından aynı mektebe Nûri Paşa'nın resim derslerine muavin tayin edildi. Bu arada, bir yandan Dârüşşafaka'da resim dersleri verirken buna ilâve olarak Harbiye Matbaası'nın başressamlığına getirildi. Asker mekteplerindeki resim derslerine yardımcı olmak maksadıyla otuz örnekli üç model albüm hazırladı. Bu baskılı albümler, o devirdeki orta öğretim kurumlarına resim sanatının yayılmasında büyük rol oynamıştır. Bu çalışmalarının yanı sıra sivil mektepler için de modeller hazırladı. Her birinde yirmi dört resim bulunan bu albümler İstanbul'da basıldı (1318/1902).

Ali Rızâ Bey, II. Meşrutiyet'in ilk yıllarında kurulan Osmanlı Ressamlar Cemiyeti başkanlığını da yapmıştır. Cemiyetin yayın organı olarak *Osmanlı Ressamlar Cemiyeti Gazetesi* adıyla ayda bir yayımlanan (nr. 1-18, 7 Kânunusâni 1326-1 Temmuz 1330) ve kültür hayatımızda önemli yeri olan mecmuanın çıkarılmasına da ön ayak oldu. Kaymakamlık rütbesine kadar yükseldiği askerlikten 1911 yılında kendi arzusuyla emekliye ayrıldı ve sırasıyla Üsküdar İnâs Sanâyi-i Nefîse Mektebi ile Çamlıca Kız Lisesi'nde resim hocalığı ve Sanâyi-i Nefîse Encümeni âzâlığında bulundu. Emeklilikten sonraki yirmi yıllık sanat hayatı, en çok çalıştığı ve eser verdiği dönemdir. 20 Mart 1930'da Üsküdar'da vefat etti ve Karacaahmet Mezarlığı'na defnedildi.

Renk ve desenlerine verdiği millî ve mahallî karakteri hemen hissettiren Ali Rızâ Bey, Türk resim tarihinde daha çok karakalem olmak üzere yağlı boya ve özellikle sulu boya resimleriyle çığır açmış, yüzlerce talebe yetiştirmiş bir ho-

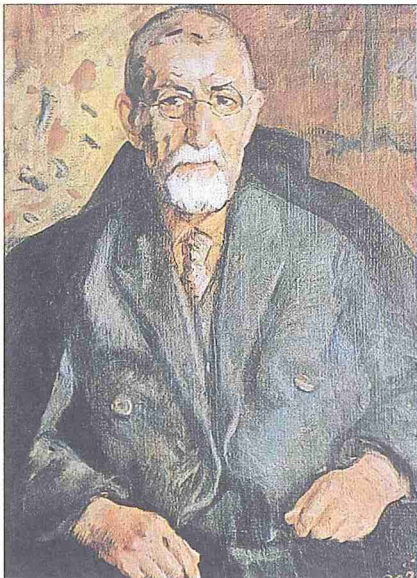
cadır. Ayrıca resim tekniği, tabiatı yorumlayışı ve ifade edişi de başka ressamlarca örnek alınmıştır.

Ali Rızâ-Bey aslında bir peyzaj ressamı olmasına rağmen ara sıra hayalî resimler de yapmış, bunların çoğunda imzasının yanına "fikirden" yazarak tabiatın olmadığını belirtmiştir. Ancak günlük intibalarından doğan bu tarz resimleri de tabiatın yapılmışçasına gerçek izleri taşır. Kendisinin daha çok peyzaj ressamı sayılması gerektiğini, bu sebeple de yerli ve millî yaşayışı anlatan eski Osmanlı bina, mahalle ve manzaralarını resim vasıtasıyla daha uzun bir süre yaşatmak için çalıştığını belirten Ali Rızâ Bey'in İstanbul'da olduğu kadar Gebze, Karamürsel, Değirmendere gibi yakın kasabalara giderek oradaki tarihî yerleri ve bilhassa bugün mevcut olmayan Türk evlerini resimlerle aktarması bu anlayışın bir tezahürüdür.

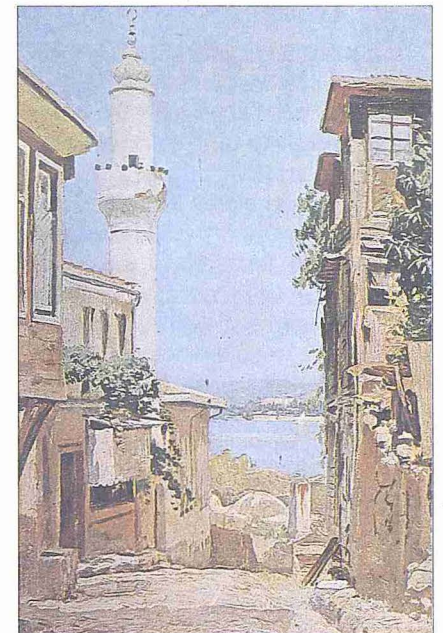
Sultan II. Abdülhamid Osmanlı Devleti'nin kuruluş devirlerinin yazıyla tesbiti için Muallim Nâci'yi görevlendirdiği zaman Söğüt, Bilecik, Eskişehir, Bursa, Yenisehir gibi imparatorluğun ilk şehirlerine gönderilen askerî heyete o da dahil edilerek buralarda gördüğü Türk-İslâm eserlerini çizgileriyle kâğıda aktarmıştır.

Ahlâki ve seciyesi itibarıyla de çevresine örnek olmuş değerli bir şahsiyete sahip bulunan Hoca Ali Rızâ Bey'in eser-

Ali Rızâ Bey'in Feyhaman Duran tarafından yapılan yağlı boya portresi (İstanbul Resim ve Heykel Müzesi)

Ali Rızâ Bey'in "İstanbul'da bir sokak" adlı yağlı boya tablosu (İstanbul Resim ve Heykel Müzesi)

leri çok dağılmış olmakla beraber, Ankara'da Millî Kütüphane'de iyi bir koleksiyonu vardır. Oğlu Nâsır Çizer'deki resim ve krokilerle yakın dostu Fuat Şemsi İnan'daki seçme eserler Kemal Erhan koleksiyonuna intikal etmiştir. Kendisinin "kırk ambar" adını verdiği ve içi kroki, küçük resimler, meraklı olduğu küfi yazı tertipleri, tezyini motifler, kendi fikirleri, beğendiği hikmetli sözler ve beyitlerle dolu defterleri ve daha pek çok malzeme ise talebesi Dr. Süheyl Ünver tarafından Süleymaniye Kütüphanesi'ne bağışlanmıştır.

BİBLİYOGRAFYA :

Sami Yetik, *Ressamlarımız*, İstanbul 1940, I, 118; S. Pertev Boyer, *Osmanlı İmparatorluğu ve Türkiye Cumhuriyeti Devrinde Türk Ressamları*, Ankara 1948, s. 78-85; A. Süheyl Ünver, *Ressam Ali Rıza*, İstanbul 1949; a.mlf., "İstanbul ve Boğaziçi Ressamı Ali Rıza Bey", *Şehremâneti Mecmuası*, sy. 70, İstanbul 1930 (ayrı basım); Celâl Esad Arseven, *Türk Sanatı Tarihi*, İstanbul 1954-64, III, 148; a.mlf., "Yeni Resim Sergisi Münasebetiyle", *Akşam Gazetesi*, İstanbul 25 Mayıs 1340; Uğur Derman, *Ressam Ali Rıza Bey'in İstanbul'u*, Ankara 1977; Hasan Duman, *Katalog*, s. 312; *Ali Rıza Bey Kataloğu* (Yapı Kredi Bankası yayınları), İstanbul 1988; Ali Rıza'nın Hayatı ve Eserleri, *Osmanlı Ressamlar Cemiyeti Gazetesi* (Özel Sayı), sy. 18, İstanbul 1330, s. 130; Şehabettin Uzluk, "Üstad Ali Rıza Bey", *SF*, sy. 1469 (1337); Hasan Vecih, "Ankara Resim Sergisi Münasebetiyle", *HM*, sy. 31 (1927).

M. UĞUR DERMAN

ALİ RIZÂ PAŞA

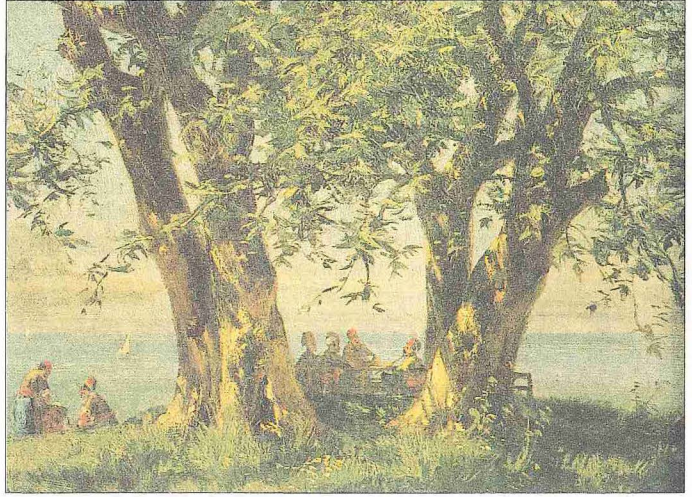
(1860-1932)

Osmanlı sadrazamı.

İstanbul'da doğdu. Nizâmiye'den emekli jandarma binbaşısı Tâhir Efendi'nin oğludur. İlk tahsilinden sonra askerî idâdîye ve Harbiye'ye girdi. Kurmay sınıflarını da tamamladıktan sonra 1886'da sınıfının birincisi olarak kurmay yüzbaşı rütbesiyle Harbiye'yi bitirdi ve mektepte hoca olarak kaldı. Bir yıl sonra bilgisini arttırmak üzere Almanya'ya gönderildi. Bu sırada kolağalığına ve binbaşılığa terfi etti. Döndükten sonra kaymakamlığa yükseldi (1890). 1891'de Erkân-ı Harbiyye-i Umûmiyye Dairesi'nin dördüncü şubesine ve buna ek olarak Harbiye'ye hoca tayin edildi. Bu arada çeşitli komisyonlarda görev aldı.

1895'te miralay olan Ali Rızâ Paşa, Harran'da çıkan isyanı bastırmakla görevlendirilen kuvvetin kurmay heyetinde bulunduğu için Harbiye'deki hocalık-

Ali Rızâ Bey'in
yağlı boya
bir tablosu

tan ayrıldı. Bir ara Bulgaristan sınırında tahkikat yapmak üzere kurulan komisyona başkanlık etti. Türk-Yunan Harbi sırasında Askerî Harekât Dairesi müdürlüğü yaptı. 1898'de miralığa terfi ederek Erkân-ı Harbiyye-i Umûmiyye Dairesi'nin birinci şubesi müdürlüğüne getirildi. 1901'de feriklik rütbesiyle Beşinci Nizâmiye Üsküp Fırka-i Askeriyyesi komutanlığına, 1903'te Manastır valiliğine, buna ek olarak da Manastır kumandanlığına tayin edildi. Manastır Rus konsolosunun öldürülmesi hadisesinden dolayı Trablusgarp'ta mecburi oturma cezası aldı. Bir buçuk yıl burada kaldıktan sonra 1905'te Yemen'de çıkan isyanı bastırmakla görevlendirildi. Birinci feriklik ve hemen arkasından müşirlik rütbesine terfi ettirilen Ali Rızâ Paşa, Yemen isyanını bastırdıktan sonra, 1906'da Hamidiye Demiryolu İşletme Nezâreti'ne tayin edildi. II. Meşrutiyet'in ilânından (23 Temmuz 1908) sonra İkinci Ordu müşirliğine getirildi. 14 Ağustos 1908'de ise boşalan Harbiye Nâzırlığı'na tayin edildi. Aynı zamanda yâver-i ekrem ve âyan âzası olan Ali Rızâ Paşa'nın Harbiye nâzırlığına İttihatçılar, mutlakiyet taraftarı olduğunu ileri sürerek karşı çıktılar. Çeşitli baskılar sonucu Sadrazam Kâmil Paşa, Mısır fevkalâde komiserliği göreviyle Ali Rızâ Paşa'yı kabineden uzaklaştırmak istediyse de padişah bunu kabul etmeyince Kâmil Paşa istifa etti. Hüseyin Hilmi Paşa'nın sadâreti sırasında ikinci defa Harbiye Nâzırlığı'na tayin edildiyse de 31 Mart Vak'ası üzerine istifa etti. Ardından Üçüncü Ordu Erkân-ı Harbiyye reisliğine getirildi. Bu görevde iken, Selânik'te sürgünde bulunan II. Abdülhamid'in orduya bağışladığı servetini teslim aldı. Balkan Harbi sı-

rasında Garp Ordusu başkumandanlığına tayin edildi. Savaşın aleyhimize gelişmesi üzerine İstanbul'a nakline karar verilen Abdülhamid'le görüştü. Mondros Mütarekesi'nden (30 Ekim 1918) sonra kurulan Tevfik Paşa kabinesinde (11 Kasım 1918) Bahriye nâzırı olan Ali Rızâ Paşa, kabinenin istifasından bir gün sonra tekrar kurulması sırasında görevini korudu (13 Ocak 1919). İtilâf devletlerinin baskıları sonucu Tevfik Paşa kabinesi istifa edince (3 Mart 1919) görevinden ayrıldı ve Şehzade Abdürrahim Efendi ile birlikte Bursa ve İzmir vilâyetlerinde teftişlerde bulundu.

Yunanlılar'ın İzmir'i işgalleri üzerine 15-16 Mayıs 1919 gecesi istifa eden ve 19 Mayıs'ta tekrar kurulan ikinci Damad Ferid kabinesinde Meclis-i Vükelâ memurluğuna tayin edildi. İstifa ettikten bir gün sonra (21 Temmuz 1919) kurulan üçüncü Damad Ferid kabinesinde Ticaret ve Ziraat nâzırlığına getirildiyse de kabul etmeyerek eski görevinde kaldı. Bu arada Bahriye Nezâreti vekilliğini yürüttü. Millî Mücadele'yi bastırmak için her çareye başvurmaktan çekinmeyen Damad Ferid, Sivas Kongresi'nden sonra, Millî Mücadele taraftarlarının yoğun baskıları sonunda istifa etmek zorunda kaldı (30 Eylül-1 Ekim 1919 gecesi).

Ali Rızâ Paşa müşir pâyesi ile 2 Ekim 1919'da sadrazamlığa getirildi. Kuvâ-yı Milliye ile uzlaşmak isteyen yeni sadrazam, kabinesinde Mersinli Cemal Paşa, Sâlih Paşa ve Hâdi Paşa gibi Kuvâ-yı Milliye taraftarlarına görev verdiği gibi Cevat Paşa'yı da Erkân-ı Harbiyye-i Umûmiyye reisliğine getirdi. Bu sırada Sivas'ta bulunan Mustafa Kemal Paşa, Ali Rızâ Paşa'ya gönderdiği 3 Ekim 1919 tarihli telgrafında, milliyetçilere sempati